

A májtranszplantáció sikerességének korai és pontos megítélése

Mándli Tamás és Gondos Tibor közleményének kivonata

A szerzők közleménye két szempontból is megkülönböztetett figyelmet érdemel. Önmagában is öröndetes tény, hogy a beszámoló szerint hazánkban nagyobb számban végeztek – nemzetközi összehasonlításban is eredményes – májtranszplantációt. Ezenkívül a nagy betegcsoport igényes és sokoldalú monitorozásával új lehetőséget találtak a transzplantátum állapotának megítélésére, a műtét végző eredményességének előrejelzésére.

A közleményben a szerzők összesen 45, májtranszplantáción átesett beteggel kapcsolatos tapasztalataikat összegzik. Számos klinikai, hemodinamikai, műszeres és laboratóriumi vizsgálat – máj- és légzésfunkciós vizsgálat, vérgázanalízis – mellett a gastrointestinalis rendszer perfúziós zavarát jelző, gastricus tonometriás – más elnevezéssel a gyomor intramucosalis pH-ját monitorozó – módszerrel szerzett adatokat dolgozták fel. Ez utóbbi eljárás igen elterjedt a klinikum minden területén, világszerte a kritikusan súlyos betegek monitorozásában; az utóbbi időben itthon is mind több helyen alkalmazzák. A májtranszplantációra szoruló betegek súlyos klinikai állapota, a hosszan tartó nagy műtét hatása – és természetesen a májnak a gyomor-bél rendszerrel való szoros keringési kapcsolata – révén volt várható, hogy ezzel a vizsgálattal e betegeken sokirányú felvilágosítás nyerhető. A vizsgálatot a műtét minden fázisára kiterjedően so-

rozatban, egy-egy esetben összesen 11 alkalommal végezték el. Az eredmények értékeléséhez a betegeket két csoportra bontották:

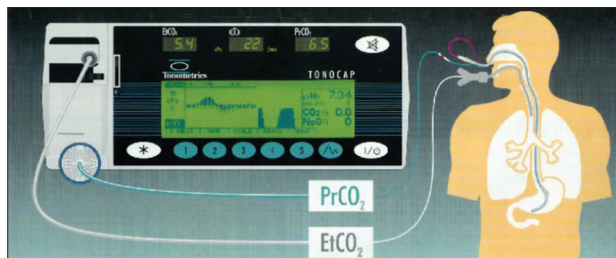
– 1. csoport: a grafftunkció a korai posztoperatív szakban kielégítő volt.

– 2. csoport: a grafftunkció a korai posztoperatív szakban elégtelen volt.

Az eredmények szerint az intramucosalis pH értéke az 1. csoportban már az intraoperatív szak elején szignifikánsan magasabbnak bizonyult, mint a 2. csoportban. Ez a különbség a későbbi ellenőrzési időpontokban is végig érvényesült. A 2. csoportban szignifikánsan több vörösvértest-koncentrátumot és friss fagyasztott plazmát használtak fel; a májkivétel időtartama, az intenzív osztályos tartózkodás, a lélegeztetési idő szignifikánsan hosszabb, a halálozási arány pedig magasabb volt. A perctérfogat és az artériás középnyomás alacsonyabb volt a 2. csoportban. Az intramucosalis pH a regressziós analízis szerint nem mutatott összefüggést a globális hemodinamikai paraméterekkel, mint a perctérfogat, a vérnyomás, a centrális vénás nyomás, a pulmonalis középnyomás és az oxigenizációs paraméterek. A módszer alkalmasnak mutatkozott a grafftunkció korai megítélésére, ezenfelül prognosztikai értékűnek bizonyult a késői kórlefolyás alakulásában, sőt, a túlélés esélyeinek megállapításában is. További eredményeket szolgáltatott a betegeken végzett egyéb beteg-ellenőrzési paraméterekkel való összehasonlítás is, ezeknek részletei az eredeti közleményben tanulmányozhatók.

Az intramucosalis pH-t monitorozó módszer a gastrointestinalis rendszer perfúziós zavarát jelzi.

A gastricus tonometria alkalmasnak tűnik a grafftunkció monitorozására.

Mándli Tamás, Gondos Tibor: Semmelweis Egyetem Transzplantációs és Sebészeti Klinika, Budapest
A teljes közlemény megjelent: *Intramucosal pH monitoring during liver transplantation. Clin Transplant* 2003;17:358-62.